Sønderjylland

En dansk Gæst udvist. RB. Ribe, 20. Marts. Lærer Overgaard ved Vester Vedsted Efterskole besøgte ifl „Ribe Stiftst." Onsdag Eftermiddag Gaardejer Th. Møller ved Hvidding Station.

Da der om Aftenen i Brøns Forsamlingshus skulde være Gymnastiksøvelse under Ledelse af Datteren, Frk. Møller, tog Overgaard med derned for at overvære Øvelserne. Der var samlet en Del Folk som Tilskuere, og under det paafølgende Kaffebord trængte to Gendarmer ind og anmodede Overgaard om straks at følge med.

Efter at Gendarmerne havde telefoneret om Sagen, førtes Overgaard pr. Vogn til Skærbæk, hvor Amtsforstanderen efter et kort Forhør gav ham Ordre til straks at forlade preussisk Statsomraade. Han ledsagedes af Gendarmerne til det sidste Tog til Grænsen.

Da Overgaard ikke forstaar Tysk, maatte Udvisningsordren mod ham oversættes til Dansk af Amtsforstanderen, hvilket voldte adskillige Vanskeligheder.

Et nyt Gymnastikforbud. Myndighederne er nu ifl. „Mm." ogsaa skredet ind mod Gymnastikøvelserne i Hørup Forsamlingshus. Saaledes har Rentier Bertel Thede i Haderslev som Bestyrelsesmedlem for Forsamlingshuset i Hørup modtaget en af de bekendte Truselsskriverier, hvori den stedfortrædende Landraad v. Løw truer med at idømme Hr. Thede en Bøde paa 90 Mark, saafremt han skulde tillade eller taale, at „ungdommelige Personer" i Forsamlingshuset driver Gymnastik" eller nogen som helst anden Undervisning. Forbudet begrundes som i lignende Tilfælde blandt andet med en Henvisning til en Forordning fra — 1808, da den nuværende tyske Kejsers Oldefader var Konge i Preussen.

Nye Udvisninger. Tjenestekarl Anton Feddersen fra Høm ved Ribe, der tjente hos Gaardejer Karl Jessen i Roager, blev ifl. „Vestslesvigs Tidende" den 16. Marts af Amtsforstanderen i Skærbæk udvist med 24 Timers Varsel. Feddersen er kun 17 Aar gammel.

Den Forbrydelse, for hvilken den unge Mand har maattet rømme Landet, er ifl. det haderslevske Fortvskningsblad denne, at han „gentagende har deltaget i Gymnastikundervisningen i det danskeForsamlingshus i Roager"!

Endvidere meddeler „Schleswigsche Grenzpost", at to danske Undersaatter, Tjenestekarlene Anker Marius Jensen, født den 14. Juni 1895 i Lemming, og Johan Mikkelsen, født den 11. November 1892 i Dullerup, der tjente hos Landmand Kristian Dahl i Langetved, er bleven udvist af preussisk Statsomraade med 24 Timers Varsel, fordi de formentlig har deltaget i Møder i Skrave Forsamlingshus

Hoystrup. Distriktsmøde. — 25 Aars Jubilæum. Eftermiddag den 15. Marts holdt 1. Distrikt under J. O. G. T. et Distriktsmøde i Logen „Nøjsomhedens" Lokale her i Byen.

Mødet aabnedes Kl. 3, og det meddeltes, at dette Distriktsmøde egentlig ikke skulde have været afholdt inden i næste Maaned, men paa Grund af, at der her i Logen var 2 Ordensfæller, som nævnte Dato kunde fejre deres 25 Aars Jubilæum, nemlig Murer HansPeter Meng og Hustru, havde man ansat det til Søndag den 15. for at fejre Højtidsdagen sammen med dem og ved denne Lejlighed at overrække dem Hæderstegnet for tro og udholdende Arbejde i Goodtemplarsagen gennem 25 Aar. I sidste Øjeblik blev det saa meddelt, at Jubilarerne ikke kunde komme til Stede, da de begge var syge. Der blev saa udnævnt et Udvalg paa 4 Medlemmer, som skulde overbringe dem Hæderstegnet.

Første Distrikt, som omfatter 10 Loger, var repræsenterede ved 22 Repræsentanter. Distriktsgraden blev tildelt 2 Ordensfæller.

Regnskabet, som oplæstes og godkendtes, sluttedes med en Formue af henved 300 Mark. Der bevilgedes af Kassen en Sum paa 100 Mark til Afholdelse af Konfirmantmøder rundt omkring i Distriktet.

Under Mødet drøftedes ogsaa, hvorledes man bedst kunde standse Tilstrømningen af arbejdssky og arbejdsløse Elementer, der ikke var nogen Pryd, hverken paa Landet eller i Byen. I Byen kunde man se dem den ene Dag efter den anden staa paa et eller andet Hjørne og tømme en Flaske for straks igen at faa den fyldt.

Til Slutning vedtoges det gennem den nordslesvigske Presse i en Artikel at henvende sig til Befolkningen om ikke at være for gavmild over for disse Elementer; thi det var netop Befolkningens Gavmildhed, der lokkede disse Elementer hertil. Ligeledes skulde der i samme Artikel rettes en Appel til Købmændene om ikke at sælge Brændevin til dem; men især skulde der rettes en skarp Indsigelse mod Marketenderiet ved Mergelbanerne.

Mødet sluttede med Kaffebord, hvori der deltog henved 50 Goodtemplarer.

Haderslev. Pastor Mahlers Afskedsprædiken Søndag den 15. Marts i Frue Kirke havde samlet saa mange af hans Menighed som ingen Sinde før. Over Halvdelen af de tilstedeværende maatte nøjes med Staapladser, Gangene og Pladsen omkring Alteret var stuvende fulde. Der skal aldrig have været saa mange Mennesker (især Kvinder) til en Gudstjeneste i Frue Kirke som ved denne Lejlighed.

Sommersted. Valg af Menighedsrepræsentanter. Søndag den 15. efter endt Gudstjeneste holdtes Valg af 4 Menighedsrepræsentanter. Valgte blev Jeppe Sørensen i Kastvraa, Christian Junker i Refsø, Kresten Schultz i Sommersted og H. P. Paaske i Lert. Alle fire valgte er kirkeligsindede Folk, som nok skal varetage Modersmaalets Ret i Kirken.

Det kan bemærkes, at af de Folk i vort Sogn, som holder sig til de 12 Præster, var ikke en eneste til Stede for at afgive sin Stemme, saa Valget var enstemmigt.

Fjelstrup. Dødsfald. Den 21. Marts hjemkaldtes efter et Par Dages Sygeleje iflg. „Mm." Sognepræst, Pastor H. Clausen Fischer i en Alder af henved 64 Aar.

Pastor Fischer var født i Aabenraa og hørte til den bekendte danskfindede Fischer'ske Slægt, men han er bleven opdraget af en Slægtning i Haderslev. Han var som ung Mand en Tid Kapellan i Gammel Haderslev, hvor han blev meget afholdt.

I 1894 blev han forflyttet her til fra Løjt, hvor han var Andenpræst; han har altsaa været vor Sognepræst i 20 Aar.

Pastor Fischer tilhørte den saakaldte højkirkelige Retning og var agtet og elsket af sine Sognebørn, baade som Præst og som Menneske.

Onsdag Aften, den 18. Marts prædikede han i Kirken ved Fastegudstjenesten; men da han kom hjem, følte han sig ilde tilpas og maatte gaa til Sengs. Det var Lungebetændelse, og af den farlige Sygdom døde han.

Pastor Fischer, der var en nidkær Herrens Tjener, er altsaa død midt i sin Gerning. Hans Forhold til sine Sognebørn var meget godt og hjerteligt, og hans uventede Død har vakt megen Deltagelse blandt hans Sognebørn.

Hans Egedes Mission paa Grønland.

(Fortsat fra Side 3.)

Da Grønlænderne om Foraaret var draget nordpaa paa Sælhundefangst — Mændene i deres Kajakker og Kvinderne med Børnene i deres Konebaade, — havde det været Egede en Sorg ikke at kunne følge dem; men med Glæde saa han da Vinteren atter nærmede sig, at nogle af dem søgte ned til Kolonien igen. Ogsaa igennem Sommeren havde han flere Gange haft Besøg af Grønlændere, der søgte hans Hjælp for Sygdom og Skade.

Et vigtigt Skridt til Missionens Fremmelse skete, da det Aar 1723 lykkedes Egede at faa nogle Grønlænderbørn hjem til sig for at oplære dem. Nu og da søgte ogsaa Familier for en Tid Ophold i hans Hjem. Grønlænderne viste sig nu ogsaa andægtige, naar han bad og sang, og interesserede sig ogsaa for hvad han fortalte dem om Livet og Døden. Tillige erfarede han at Rygtet om ham og hvad han forkyndte dem havde spredt sig vidt om. I Aaret 1723 foretog Egede sin første store Missions- og Opdagelsesrejse. Med dette Aars Skib var nemlig til Egedes Opmuntring hans første Medhjælper Alb. Top ankommen, tillige var der Brev fra Kongen om at faa Østbyen funden. For at efterkomme dette Ønske og med den givne Lejlighed satte Egede straks ud paa denne betydningsfulde men farlige Expedition. Paa denne Rejse fandtes flere Ruiner fra de gamle Norskes Dage blandt andre betydelige Kirkeruiner flere Steder. Egede skænkede disse Ruiner al den Opmærksomhed, som Grønlænderne i deresUvillie mod Undersøgelse tillod. Men Rejsen blev dog frem for alt en Missionsrejse; overalt hvor han kom frem, havde Grønlænderne hørt om „Præsten", og saa snart de hørte, at det var ham, der kom, modtog de ham med Hyldest, flokkedes om ham, og hørte ham gerne tale om guddommelige Ting, som de sagde, de hidtil aldrig havde hørt om, og naar han rejste, ledsagede store Skarer ham fra Sted tilSted. Paa denne og følgende Rejser erfarede Egede hvorledes hans simple Ord om og Tegninger af de aandelige Goder havde spredt sig ved Grønlænderne selv og havde fremkaldt i deres Hjerter et Krav efter mere Undervisning.

I Skarevis kom Grønlænderne fra deres Vildmandsboliger for at høre ham, og naar et eller andet greb dem, vilde de fortælle det til de andre „Kalaler".

Men hvor glædelig end denne Missionsvirksomhed var for Egede, og hvor levende end Kravet for aandelig Lys og Vejledning for fleres Vedkommende syntes at have været, vovede Egede dog ikke at meddele nogen den hellige Daab; thi i sin Samvitighedsfuldhed frygtede han for Sakramentets Vanhelligelse; saaledes, da han Aar 1724 ved den første Barnedaab havde forklaret dem Daabens Nytte og Velsignelse, og flere af de tilstedeværende ønskede at døbes, nægtede han demDaab, idet han foreholdt dem, at de maaske, naar de drog et andet Sted hen, vilde glemme Gud; de maatte først vise sig at være fast i deres Løfte. Hvis man synes at Egedes Holdning var streng her, — som han selv siden kom til at frygte for — saa maa der dog erindres, at Grønlænderne var endnu ny i Læren, og dertil kom, at de ved deres omflakkende Liv let kunde tabes igen for Kristendommen. Ogsaa Aar 1724 holdt Egede i en stor Forsamling sin første Prædiken paa Grønlandsk, og samme Aar forfattede han en Katekismus paa Grønlandsk.

Med Aar 1725 oprandt et særligt velsignet Aar i den grønlandske Mission. Aaret begyndte med en Begivenhed, der var en Frugt paa en velsignelsesrig Gren af Egedes Missionsarbejde, idet en lille Vildmands-Dreng, som var opdraget paa Missionsstationen, blev døbt Nytaarsdag. Og et saa dybt Begreb havde denne lille Dreng faaet af Kristendommens Kraft, at han i denne andagtsfulde Time med taarefyldte Øjne bekendte sin Tro. Han fik i Daaben Navnet Christian Frederik og blev siden et dueligt Redskab til at undervise sine vildfarne Brødre. Samme Aar udsendte Egede sin Søn Poul, at han, som selv var halv Grønlænder, maatte følge med Grønlænderne paa deres Fangstturer og undervise dem om Gud, saa at de ikke skulde glemme det allerede lærte eller blive forledte til Frafald af deres Troldmænd. Og Poul var elsket af Grønlænderne ligesaa højt som Faderen. At Missionen har saa gode Frugter, var saa meget glædeligere for Egede eftersom de ydre Forhold svækkede deres Kraft. Saaledes var Missionens financielle Støtte, der delvis afhang af Handelens Udbytte, ringe, thi Handelen havde altid til Trods for liberalleTilskud fraDanmark haft haardt ved at betale sig; og endelig opløste Selskabet sig helt — 1727. Derved kom det til at se helt trist ud for Missionen; Aaret forud havde Kolonien lidt af Mangel paa Levnedsmidler paa Grund af et Skibs Udeblivelse, og nu kunde noget værre befrygtes. Men Regeringen overtog nu Handelen, og lagde til dens Befordring og Beskyttelse en Garnison paa Grønland; men ogsaa dette blev til stor Skade for Missionen idet Soldaterne førte et raadt og ryggesløst Levnet til stor Forargelse for Grønlænderne.

Paa Opfordring fra Kongen blev der Aaret 1728 sendt nogle unge nydøbte Grønlændere til København og Poul Egede fulgte med for at være dem en Vejleder og tillige for at fuldføre sine Studier ved Universitetet. Nu blev Egedes anden Søn Niels — en varmhjertet og dygtig ung Mand, Faderens Medhjælp. Paa denne Tid blev en betydningsfuld Missionskonference afholdt paa Grønland mellem Egede og hans Medhjælpere, hvilken kom til at udgør et Glandspunkt i Grønlands Missionshistorie, idet faste Bestemmelser i apostolisk Aand bygget paa Guds Ord blev taget angaaende det vigtige Daabsspørgsmaal. I disse Tider lød der ogsaa indtrængende makedoniske Raab fra mange Egne af Landet.

Men pludselig formørkedes Missionens klare Himmel. Kong Frederik d. IV. døde den 12. Okt. 1730; og da Budskabet herom kom til Grønland Aaret efter, medfulgte den smertelige Ordre fra den nye Regering, at Kolonien paa Grund af Udgifterne skulde ophæves og Mandskabet skulde komme hjem. Om Egede vilde blive og nogle med ham, kunde de beholde et Aars Proviant, hvis Forraadet tillod det. Dette var næsten et sønderknusende Slag for Egede; hvorledes skulde han kunne forlade Grønlænderne, — og særlig de stakkels døbte Børn — uden Mulighed for Undervisning, men hvorledes skulde han kunne forblive uden Understøttelse. I Skarer kom Grønlænderne til ham og bad ham blive for smaa Børns Skyld. Egede forblev —, igennem Kamp og Bøn havde Egede og hans Hustru ogsaa her vunden Kraft til at stole paa Herren, og ved Forhandlinger havde han faaet Lov til at beholde nogle faa Mænd hos sig som indvilligede i at blive. — Egede og hans Hustru forblev i Jesu Navn og lagde alt i Guds Haand. Men Missionen havde lidt et stort Tilbagefald, det føltes snart, der manglede Kræfter, og alt syntes at bebude en endnu haardere Trængslens Tid for Missionen; saaledes ogsaa et Dødsfald Nytaarsdag 1732, en Dreng, til hvem der var knyttet store Forhaabninger. Dog kom der atter et Lyspunkt 1733, i Form af kongeligt Tilsagn om Støtte, men det blev næsten kun som en Lakfedrik for en udmattet.

Tunge Skyer havde allerede længe samlet sig, men nu brød Stormen løs. Aar 1733 var en grønlandsk Dreng kommen tilbage fra København, som, uden det agtedes, bragte Kopperne med sig og spredte Smitten ud over Landet. Hos Grønlænderne fandt Sygdommen frugtbar Jordbund, og snart stod Egede og hans Hustru i et stort Lazareth imellem syge og døende med Nød, Jammer og Elendighed mødende dem fra hver en Krog.

Et af de første Ofre, — „ja underlige er Guds Veje", sukkede Egede — var hans kære dygtige Medhjælper Kristian Frederik; han blev næsten som revet ud af Egedes Hjerte.

Alle angrebes af Sygdommen, Rædslen var forfærdelig, Grønlænderne stod raadløse, de vilde flygte fra Sygdommen men spredte den blot. Egedes Hus fyldtes med Syge, de plejede dem baade Dag og Nat uden at ændse den frygtelige Stank eller Besværligheder af nogen Art. Og Tilstanden var saadan, at snart laa Dynger af Lig ubegravne paa Markerne. Mange hjertesfærende Scener var Egede Vidner til, men ogsaa til mange hjertegribende og styrkende Scener; thi nu viste det sig for Alvor, hvilken Rod Ordets Sæd dog havde slaaet i mange Grønlænders Hjerte; mange troende døde med Pris paa Læberne, og mange, som tidligere havde været kolde og spotske, søgte til Egede i Nøden og fik Naade til at tro. En af disse, en gammel Grønlænder, vidner saaledes om Egedes Gerning paa sit Dødsleje: „Du har gjort dette imod os, som ingen af vore egne vilde have gjort, du har givet os Føde, du har begravet vore døde, og i Særdeleshed har du lært os om Gud, hvorledes vi skulde blive salige, saa vi nu kan dø med Glæde og vente os et bedre Liv efter dette."

Koppene rasede henimod et Aar og hærgede viden om. I Kolonien hos Egede var af 200 Familier kun nogle faa tilbage, da Pesten havde lagt sig. I denne Nødens Tid var Egede bleven som en Fader for det grønlandske Folk; men nu syntes han næsten som i en Udørk; det hele Værk, der var ment og begyndt til Guds Navns Ære, syntes nu næsten udslettet. Over for dette faldt Egede i den dybeste Selvbebrejdelse; var det mon ikke en Guds Dom, var han ikke selv Skyld i al den Elendighed, havde han mon ikke været Herren ulydig, eller været for egenraadig? Saaledes blev Egede sit Arbejdes strengeste Dommer. Prøvelserne var store, men Herren gav ham at sejre.

Men Egedes Arbejdskraft var nu brudt, han følte sig for svag til atter at bære et grundlæggende Arbejdes Byrder, og hans Hustru var ved overmenneskelig Anstrengelse med at pleje de syge, selv bleven kastet paa Sygelejet; for Herren, og i Samraad med sit trofaste Hustru beslnttede Egede nu at lægge Arbejdet over i Hænderne paa sin ældste Søn Poul, der var kommen tilbage og havde aabnet en ny Station, og selv at rejse til Hjemlandet for der i Ro at virke for Missionen blandt deres kære Grønlændere. Denne Beslutning blev den sidste, Egede tog sammen med sin Hustru for Grønlands Vedkommende; hendes Tilstand forværredes stedse, og efter et langt, smertefuldt Sygeleje døde han stille og roligt i Troen paa sin Frelser den 21. Dec. 1735. Dette var et stort Tab for Egede, men Haabet om et saligt Møde i Guds Herligheds Rige gav ham Trøst.

Efter sin Hustrus Bortgang blev ogsaa Egede kastet paa Sygelejet, hvor han led ikke blot legemligt, men ogsaa aandeligt, nemlig i den Grad voldsomme Anfægtelser, saa at han endog grebes af Had til Gud og af Lede og Afsky for Guds Ord. Til Venner, som kom for at tale med ham, klagede han at Gud havde forladt ham; Men Gud var ham naadig, atter kom Aandens Lys til at skinne ind i hans Hjerte som før.

Da det rygtedes blandt Grønlænderne, at deres Lærer nu vilde forlade dem, kom de fra alle Egne for at tage Afsked med ham. Dybt bevæget, fuld af Vemod, men med en Haabets Spire i Hjertet om en grønnende Vaar holdt han den 29. Juli sin Afskedsprædiken over Es. 49, 4: „Men jeg sagde: jeg har gjort mig Møje forgæves, fortæret min Kraft for intet og uden Nytte; alligevel er min Ret hos Herren og min Løn hos Gud".

Den 9. August samme Aar sejlede Egede ud far Godthaab, hvortil han var kommen for 15 Aar siden. Hans Børn med Undtagelse af Poul fulgte ham; tillige medbragte han sin elskede Hustrus Levninger for at jorde hende i Fædrelandet. Overfarten forløb heldigt, den 24. Sept. ankom han til København og den 5. Okt. jordedes hans Hustru under stor Højtidelighed paa Nicolai Kirkegaard i København.

Egede aflagde nu sin Rapport for Regeringen og udviklede sin Plan om at oprette et grønlandsk Seminarium i Danmark til Uddannelse af grønlandske Lærere. Regeringen antog Planen, Seminariet blev oprettet og Egede blev ansat som dets Lærer og Bestyrer. I denne Stilling virkede han i flere Aar til stor Velsignelse for Grønlandsmissionen.

1740 udnævntes han til Grønlands Biskop. Han efterfulgtes baade som Bestyrer og senere som Biskop af sin Søn Poul — Grønlands dygtigste Sprogmester, der oversatte Biblen paa Grønlandsk. Ved sin Afrejse fra Grønland havde Poul kunnet overlade Arbejdet til en Stab af Medarbejdere.

Sine sidste Aar henlevede Egede i Ro og Stilhed hos en Datter paa Falster. Den 5. Nov. 1758 kaldtes han bort til den evige Hvile; han blev jordet paa Nicolai Kirkegaard ved Siden af sin Hustru.

Egedes sidste Tanke var Grønland; ligesom han havde levet som en Bønnens og Troens Stridsmand i Herrens Vingaard med en fast og ubøjelig Forvisning i sit Hjerte om Herrens Sag, saaledes døde han i Tro paa, at Gud, som havde begyndt den gode Gerning ogsaa var mægtig til at fuldføre den.

I Grønlænderne's Hjerter er Egedes Minde uudsletteligt, for dem er han den „uforglemmelige Fader"

Livets Lys udslukkedes ikke paa Grønland med Egedes Bortgang, Missionen fortsattes baade fra Danmark og fra Brødremenigheden. Denne sidstes Missionærer kom til Grønland i det ulykkelige Pestaar 1733, for at optage Missionen der; men for en Tid søgte Satan at ødelægge Forholdet mellem de to Missionærer, men igennem Kamp og Bøn sejrede Herrens Navn, og trods Vanskeligheder og Modgang har de to Missioners Arbejde haaret gode Frugter; og det er at haabe at med Aar 1921 kan alle Grønlands Indbyggere istemme deres Frelsers Lov og Pris.

Af „Dansk Folkelæsning"

har vi modtaget følgende nye Bøger, som sendes portofrit til enhver Adresse ved Modtagelse af de vedføjede yderst lave Priser:

Robinson Crusoe. En Sømands Liv og vidunderlige Eventyr. Af Daniel Defoe. 212 Sider. Smuk, rød Shirting med Guldtryk. Pris 50 Cts.

Polly. Fortælling af Louise M. Alcott. 240 Sider i blaat Shirtingsbind med Titel og Forsiring i Guld. Pris 50 Cts.

Uglspils Historier. Underlige og sælsomme Historier om en Bondesøn fra Brunsvig. Forkortet Udgave. 76 Sider i Shirtingsbind. Kun 35 Cts.

Alle tre Bøger tilsammen portofrit for $1.00.

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

Kvitteringer.

Japanmissionen:

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 14	$3044.88
Audubon, Ia., Den danske ev. luth. Kvf.	5.00
Sareville, Wis., Den danske luth. Mgh.s Ungdomsf.	5.00
West Branch, Ia., Marius Jensen	5.00
Bradgate, Ia., Hans Jensen	5.00
Elk Horn, Ia., Mads Madsen og Hustru	2.00
Kennord, Nebr., Den danske luth. Kvf.	5.00
Salmonhurst, N. B., Mr. og Mrs. Morten Christensen	5.00
Spencer, Iowa, Carl C. Larsen og Hustru	15.00
Sioux City, Ia., Søndagsskolens Missionsf.	7.00
Eugene, Oregon, Bethesda Mgh.,	18.30
Tilsammen	$3117.18

Indianermissionen:

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 14	$1618.09
Audubon, Ia., Den d. ev.-luth. Kvf.	5.00
West Branch, Ia., Marius Jensen	5.00
Bradgate, Ia., Hans Jensen	5.00
Elk Horn, Ia., Mads Madsen og Hustru	2.00
Salmonhurst, N. B., Mr. og Mrs. Morten Christensen	4.00
Tilsammen	$1639.09

Indremissionen:

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 14	$2920.32
Elk Horn, Ia., Mads Madsen og Hustru	2.00
Salmonhurst, N. B., Mr. og Mrs. Morten Christensen	7.00
Spencer, Ia., Carl C. Larsen og Hustru	5.00
Iowa Kreds ved P. Bondo	31.12
Racine, Wis., en unævnt	1.00
Tilsammen	$2966.44

Mormonmissionen:

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 14	$1821.75
Elk Horn, Ia., Mads Madsen og Hustru	2.00
Salmonhurst, N. B., Mr. og Mrs. Morten Christensen	4.00
Spencer, Ia., Carl C. Larsen og Hustru	5.00
Tilsammen	$1832.75

Til Ejendommen i Hida, Japan.

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 12	$127.84
Mchall, N. Dak., Mr. og Mrs. A. Lund	2.00
Tilsammen	$129.84

Jødemissionen:

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 8.	45.50
Salmonhurst, N. B., Mr. og Mrs. Morten Christensen	2.00
Racine, Wis., en unævnt	1.00
Tilsammen	$48.50

Alderdomshjemmet:

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 3	23.25
Salmonhurst, N. B., Mr. og Mrs. Morten Christensen	4.00
Tilsammen	$27.25

Dansk Kinamission:

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 14	$112.50
Racine, Wis., Vor Frelsers d. ev. luth. Mgh.s Missionsf. til Pastor Byffs Kostskole	10.00
Tilsammen	$122.50

Skolekassen:

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 14	$3946.14
Oakland, Cal., Den danske luth. Kirke: Past. Andreasen $2; Hans Rasch, Margrete Jørgensen, M. Jensen, E. Jensen, Jens H. Andersen, H. J. Kerr, M. Mogensen, Jens Nielsen, Kristine Larsen, Peter Jensen, Sofus Sørensen, hv. $1; Hedvig Kyster, M. Caspersen, John Larsen hv. 50c	14.50
Salmonhurst, N. B., Mr. og Mrs. Morten Christensen	4.00
Cedar Falls, Ia., Peter Knudsen	1.00
Verona, Nebr., Past. E. S. Rosenberg $1.50; A. P. Simonsen $3; Lars Hansen, J. P. Simonsen, Hans Knudsen hv. $2; H. P. Hansen, Tony Petersen Johannes Hansen, Th. Simonsen hv. 50c; L. C. Hansen $1	13.50
Tilsammen	$3979.14

Blair, Nebr., den 9. April 1914.

Otto Hansen,
Kasf. f. d. f. d. ev.-luth. Kirke i Amerika.

Til Kredsmissionen.

Iowa Kreds.

Før kvitteret for $645.81. Fra Mgh. i Davenport, Ia., $50. Lars Petersen, Neola, Ia., $5. Niels Jørgen Christensen, Neola, Ia., $5. Menigheden i Elk Horn, Ia., $50. Kvindeforeningen i Spencer, Ia., $5. Mgh. i Scranton, Ia., $8.75. Past. Falk $1.50. Mgh. i Davenport, Ia., $50. Mgh. i Elk Horn, Ia., $47. Mgh. i Sioux City, Ia., $31.15. Mgh. i Beresford, S. Dak., $8.15. Mgh. i Greenfield, S. Dakota, $9.20. Mgh. i West Branch, Ia., $13.50. Mgh. i Cedar Falls, Ia., $44.87. Martin Hedegaard, Weston, Ia., $5. Peter Bondo, Weston, Ia., $10. I alt $344.12.

Med Tak modtaget Peter Bondo, Kredsk.

Pensions- og Enkekassen.

Eugene, Ore, Bethesda Mgh. $18. Cedar Falls, Ia., Nazareth Mgh. $35. West Branch, Ia., Marius Jensen $5.

A. L. J. Søholm,
Kasf. for Pensions- og Enkekassen.

Kvitteringer.

Til Den for. danske ev.-luth. Kirkes Børnehjem.

Før kvitteret, $3213.15. Nance Co., Nebr. Bethlehem Mgh.s Ungdomsfore. $10; Lindsay, Nebr., Pastor A. Rasmussen og Familie $10; Council Bluffs, Ia., Niels Hansen $5; Blair, Nebr., Chris F. Jensen $5; Lyons, Nebr., Mrs. Niels Hansen $4; Albert Lea, Minn., Mrs. Dora Rømer $2; Dagny Hansen og Phillip Hansen f. Sted hver $1; Fresno, Cal., Den d. ev.-luth. Kirke $2; Albert Lea, Minn., Christine Sanderup $5; Winneton, Nebr., Søndagsskolens Offer $2.10; Poy Sippi, Wis., Børnehjemsfore. $9.75; Verona, Nebr., Børnenes Gave ved Missionsmødet i Bethania Mgh. $3.15; Kansas City Kansas, Vor Frelsers Mgh's Kvindefore. $14.75; Nelson, Minn., Søndagsskoles Sparebøsse $6.50; Neenah, Wis., Anna Nielsen $1. Ialt. $3295.40

Waupaca, Wis. d. 3. April 1914.

Med venlig Hilsen og Tak.

John Madsen, Kasf.

Tre nye Smaaskrifter

fra kirkelig Forening for Indre Mission i Danmark.

Nr. 572—Præsten i Jureby .06
Nr. 573 — Et lykkeligt Barndomshjem .08
Nr. 574 — Indremissionær Rasmus Hansen .10

Alle tre tilsammen for 20 Cts.

Frimærker eller Sølvpenge modtages.

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

N. P. Madsens Skrifter.

Følgende Skrifter af Past. N. P. Madsen er nu atter paa Lager efter for en Tid at have været udsolgt hos os:

Poul .20
Paa- Flugt .20
Ole .20
Gud kan .40
Husandagtsbog, ib. $2.00
„ med Guldsnit 2.40

Danish Luth. Publ. House.